

Soós Gábor

Galambfoci

Galambok fociznak a házunk előtt,
morzsalabdákkal gurigáznak ide-oda.
Csőrükkel passzolnak, vékony lábukon totyognak.
Edzőjük, egy idős néni a szatyrában kotorászik.

Két száraz kiflijéből újabb labdákat dob a pályára.
Az egyik madár hirtelen kapura rúg, s a labdac
a kapus szárnya alatt elzúgva pókhálóban landol.
A galambok gurguláznak, a néni tapsikol örömeiben.

A győzelem mámora azonban gyorsan a fejükbe száll.
Büszkén, pislogás nélkül néznek az ibolyántúli jövőbe,
már zsírosabb falatokról és nagyobb pályáról álmodnak.
Vezényszó sem hangzik, mégis egyszerre repülnek tovább.

A néni egyedül marad a koszos grundon.
Becsomagolja a kiflik maradékát, és elcsoszog.
Közben talán az új aranycsapatról ábrándozik,
de ezt a gondolatot gyorsan elhessegeti.

Hamarosan lejár a szerződése, ami ide köti.

Magyar Napló, 2025/7.